

SIDNEY TERENCE OFWEL SIGMA TRIGGS

Sidney Terence Triggs¹² was nooit politieagent. Zijn vader, Thomas Triggs, die tijdens zijn leven jachtopziener was op de landgoederen van Sir Broody, bestemde hem in zijn vaderlijke dromen over glorie voor de nobele carrière van de wapens.

In Aldershot* herinnert men zich Sidney Terence Triggs als een behulpzame, zachtmoedige jongen, die ondanks zijn krachtige lichaamsbouw en aanzienlijke fysieke kracht als geen ander werd gepest. Hij behaalde nooit een rang en heeft er naar verluidt ook nooit voor gesolliciteerd.

Hij sloot zich aan bij de Rochester Guards*, maar Colonel Arrow, een dikke, whiskyzuipende dwaas, had een hekel aan hem, en maakte hem het leven zuur.

Sir Broody's bescherming leverde hem aan het einde van zijn vrijwillige dienst een plaats op bij de Metropolitan Police.

Tien maanden lang regelde hij het verkeer op

.....
12 De achternaam Triggs is van Engelse oorsprong en is afgeleid van het Middelengetse woord 'trig(ge)', wat 'betrouwbaar' of 'trouw' betekent.

het kruispunt van Old Ford Road*, weliswaar het rustigste van de Bow*. Hij beging de ene stommititeit na de andere, en zonder hem zou deze vredige plek een paar opstoppen minder hebben gekend, en hadden er veel minder koetsiers en fietsers schrammen en blauwe plekken opgelopen.

Sir Broody greep in toen de oversten van S.T. Triggs hem aanraadden om zich als kruidenier of Franse wijnverkoper te vestigen. De dikke jongen werd overgeplaatst naar het minst glorieuze politiekantoor van Rotherhithe: Police Station 2 in Swan Lane*. Gelukkig had hij een handschrift waar de kalligrafen van Charter House* kwijlend van jaloezie op toekeken; hij werd belast met het overschrijven van rapporten, het in het net zetten van maandoverzichten en de korte administratieve correspondentie met Police Station 1.

Hij was al in de vijftig toen de louter ceremoniële eretitel van districtssecretaris in het leven werd geroepen. Een superintendent¹³ van de administratie ontdekte in de groene dozen een meer dan twintig jaar oude aanbeveling van Sir Broody, en kende de titel toe aan Sidney Terence Triggs.

Tegen die tijd stond hij al lang bekend onder de naam Sigma Triggs bij de plaatselijke politie.

.....
13 De superintendent is de baas van een politiebureau; hij is de divisiechef en uiteindelijke leidinggevende van alle rangen. Zijn/haar baas is de chief constable, de hoofdcommissaris. De superintendent kan tevens als rechercheur optreden, en wordt 'detective superintendent' genoemd.

Een van zijn chefs, sergeant¹⁴ Humphrey Basket, was een fervent hellenist¹⁵. Hij had in Cambridge gestudeerd voordat hij te kampen kreeg met tegenslagen die duister bleven. Hij volhardde in zijn opvatting dat de Anabasis* het enige document was over avontuur en wapens dat het waard was om de millennia te overleven.

Basket vertaalde de initialen van S.T. Triggs naar het Grieks en noemde hem 'Sigma Tau Triggs'. In de loop der jaren verdween de 'Tau' en bleef de 'Sigma'.

Triggs nam de naam zonder meer over en was er zelfs, als we een bepaald verhaal dat rondging in Rotherhithe Police Station 2 mogen geloven, een beetje trots op.

Toen hij bij een getuigenis voor de rechter in de Old Bailey* zijn naam en kwalificaties moest opgeven, verklaarde hij trots: Sigma Triggs, Constable¹⁶ of her Majesty the Queen.

Op zijn vijftigste was hij nog steeds op dezelfde plek in Swan Lane te vinden, vettig dik, rozig en glimlachend, een neus als een kauwgombal voorzien van een fijne gouden bril, een vreemd vervaardigde jacquet die uitpuilde bij de heupen, waardoor hij

.....
14 Bij de Britse politie is een sergeant de eerste leidinggevende rang, boven agenten maar onder inspecteurs. Zij zijn verantwoordelijk voor het toezicht op teams van agenten en zorgen ervoor dat de dagelijkse politietaken soepel en volgens de procedures worden uitgevoerd.

15 Hellenist, iemand die de Griekse taal, cultuur of geschiedenis bestudeert, of een bewonderaar van de Griekse cultuur.

16 Politieambtenaar in het Verenigd Koninkrijk.

leek op een Pickwick¹⁷ met een vertugadin¹⁸, ruwweg uitvergroot met een pantograaf¹⁹.

Het was een somber en roetig kantoor, waar om twee uur 's middags het gaslicht werd aangestoken; vanwaar men de hoge muren van de pakhuizen van Learoyd & Larkins kon zien, en de directe nabijheid van het tragische water van de rivier kon vermoeden.

In deze krappe kamer die rook naar vette stempelinkt, zwavelzuur van de kolen die in de gietijzeren kachel rookten en zijn eigen zweet, beleefde Sigma Triggs de enige politieavonturen van zijn leven. Het waren er twee.

Op een ochtend, toen hij aan zijn dienst begon, brachten twee bobbies een sympathieke dronkaard bij hem binnen, die slapend was aangetroffen in een nabijgelegen pakhuis, en die geweigerd had gehoor te geven aan de bevelen van de bewakers om onmiddellijk het pand te verlaten.

– Mister Triggs, vroeg een van de agenten, Sergeant Basket heeft het momenteel erg druk en vraagt u om het signalement van dit individu op te nemen.

Dat was niet meer dan normaal, want de politiestations van Rotherhithe hadden opdracht

.....
17 Samuel Pickwick is de hoofdpersoon in *The Pickwick Papers* (1836–37), de eerste roman van Charles Dickens. Pickwick is een gepensioneerde succesvolle zakenman; kaal, dikbuikig en belerend, wiens frisheid van geest hem sympathiek maakt.

18 Vertugadin (Spaans 'vertugado') is een soort rolkussen dat diende om een wijde rok rondom de heup meer vorm te geven.

19 Een pantograaf werd vroeger vaak gebruikt om een kaart of model op een andere schaal te vergroten of verkleinen.

gekregen om, voor zover mogelijk, de signalementen van de zwervers en het riviergespuis die het district teisterden, te registreren voor mogelijke opruimacties.

Sigma Triggs genoot van deze taak, die hem voor het eerst was toevertrouwd.

Meestal gingen degenen die met deze dienst belast waren vrij haastig te werk. De middelgrote neuzen, ovale gezichten en «speciale kenmerken: geen», waren gemeengoed in deze beschrijvingen, die niemand ooit raadpleegde.

Sigma Triggs evenwel schonk ze de aandacht van een neofiet. Hij beschreef nauwgezet de ironische gelaatstrekken van de dronkelap, onderzocht met een vergrootglas een klein V-vormig litteken boven het linkeroog en haalde zelfs een oude houten meetlat met schuifregelaars uit de vergeethoek om de maten van de man op te nemen.

Hoewel deze eerst welwillend de handelingen toeliet en er zelfs met enige humor commentaar op gaf, begon hij al gauw tekenen van bezorgdheid te vertonen. Hij ving een eindeloos en verwarrend verhaal aan om de aanwezigheid van het litteken te verklaren.

– De Captain mocht zeker niet schrijven dat hij ermee geboren was, want het kwam door een val op de kades van de Pool*, een ongeluk waar twee of drie achtenswaardige heren bij aanwezig waren die er onder ede over hadden kunnen getuigen. De Captain moest op zijn hoede zijn voor mogelijke verwarring.

Sigma Triggs was geen politieman, hij dacht alleen

aan het behoorlijk kalligraferen van de Anglaise, met zijn dikke neerwaartse en dunne opwaartse lijnen. Een afwijking van een twintigste millimeter in de regelmaat van de aanhalingstekens kon hem een slapeloze nacht bezorgen, maar de spraakzaamheid van de dronkeman vond hij vreemd.

Hij verbijsterde Humphrey Basket door hem te vragen toe te staan een paar uur afwezig te zijn, en om de man, wiens signalement hij net had opgesteld, achter slot en grendel te houden.

Voor de eerste en ook laatste keer in zijn leven beklom Sigma Triggs de brede blauwstenen trappen van Scotland Yard.

Hij zwierf van kantoor naar kantoor, doorstond de afwijzingen van de deurwaarders, wekte de kwaad-aardige nieuwsgierigheid van de toezichthoudende agenten en belandde uiteindelijk, helemaal bezweet, in het archief.

Twee uur later kwam hij buiten adem aan op het bureau van Swan Street en, voordat hij zijn ongewone afwezigheid verklaarde, vroeg hij om een groot glas water.

Daarna sprak hij ronduit tegen Humphrey Basket, die hem met grote ogen aankeek:

– Welnu, Sergeant, de man van wie ik het signalement heb genoteerd, dat is Bunny Smauker, de moordenaar van Barnes, die al meer dan zeven jaar wordt gezocht. Ik vond zijn portret in het archief van Scotland Yard, het kleine V-vormige litteken is er duidelijk op te zien.

Bunny Smauker werd berecht en opgehangen;

zijn laatste woorden waren gericht tot Sigma Triggs, die hij een smerige agent, een verklikker en een huurmoordenaar noemde.

Vooraleer hij zijn voeten op het fatale valluik zette, zwoer hij terug te keren uit het hiernamaals, om zijn nachten te kwellen door aan zijn tenen te trekken. Sigma Triggs ontving een politiepremie van honderd pond en nog eens vijfhonderd pond die was toegezegd door de nabestaanden van Smaukers slachtoffers. Hij voegde dit aanzienlijke bedrag toe aan zijn toch al volle bankrekening, want hij was zuinig, op het gierige af.

Sigma Triggs behaalde minder glorie en profijt van het tweede avontuur.

Op een avond, terwijl hij pennen, linialen en potloden netjes terug in zijn bureau opborg en nadacht over de nabije weldadige werking van zijn enige avondgrog, brak er een hevig tumult uit in het aangrenzende kantoor. Er werden zware voorwerpen tegen muren en deuren gegooid, stoelen vielen om en er weerklonken boos geschreeuw en scheldwoorden.

Triggs schudde zijn dikke traagheid van zich af en snelde ernaartoe.

Het was de hoogste tijd: Humphrey Basket, worstelend met een omvangrijk individu, was zojuist op de grond gevallen, waarbij zijn hoofd tegen het haardrooster was geknald.

Sigma wierp zich met zijn volle gewicht op de aanvaller en gaf hem een flink pak slaag, maar de bandiet combineerde soepelheid met kracht.

Triggs voelde ineens een ijzeren vuist die zijn

nek vastgreep en terwijl hij worstelde om zich te bevrijden, werd hij uitgeschakeld door een vuistslag op zijn kin.

Toen Basket weer bij zinnen was, feliciteerde hij zijn secretaris.

– By Jove, Sigma, zonder uw tussenkomst had deze schurk de Metropolitan Police Administration een eersteklas begrafenis gekost voor een wetsdienaar gestorven tijdens zijn dienst. Ik ontsnapte eraan, maar Mike Sloop eveneens.

– Mike Sloop, de vervalser?

– In eigen persoon, my boy. Het was een grote vangst voor Police Station 2, dat niet gewend is aan dergelijke meevallers, en ik vrees dat hij op de vlucht zal blijven.

Wat gebeurde; Mike Sloop werd nooit meer gesnapt en Sigma Triggs moest de vuistslag incasseren, zonder de kans om ooit het sinistere gezicht van de schurk eenzelfde behandeling te geven.

En zo bereikte Sigma Triggs de leeftijd van vijfenvijftig jaar en de dertig jaar goede en trouwe dienst die hem recht gaven op pensioen.

Hij aarzelde om het aan te nemen; hij kwam nog een paar honderd pond tekort van het kapitaal dat hij altijd al had willen bereiken voor zijn oppensioenstelling.

– Bah, nog vijf jaar langer in Rotherhithe, zei hij tegen zichzelf, en ik zal zijn waar ik altijd al wilde zijn.

Hij was er in minder dan zes maanden.

Sir Broody stierf op negentigjarige leeftijd, op zijn landgoed in Ingersham; uit zijn testament bleek

dat hij zijn voormalige beschermeling nooit was vergeten.

Hij liet hem, naast tweeduizend vijfhonderd pond, vrij van alle belastingen, een mooi huis op het stadsplein van Ingersham na, waarbij hij de hoop uitsprak dat zijn dierbare Sidney Terence Triggs het zelf zou bewonen.

Het was een wens, geen bevel, toch besloot Sigma Triggs er gehoor aan te geven.

In feite had hij het niet zo voor Londen, dat hem altijd vijandig, grimmig en te uitgestrekt had geleken.

Hij had weinig herinneringen aan Ingersham, waar hij een klein deel van zijn jeugd had doorgebracht, maar het idee om zijn leven te eindigen in de enorme rust van een minuscule stad op de grens van Middlesex en Surrey stond hem niet tegen.

Hij ging met pensioen, controleerde zorgvuldig of hij het maximale pensioen zou krijgen, was tevreden en keerde Rotherhithe en Londen de rug toe, zonder spijt of vreugde.

Hij toonde alleen enige emotie toen Humphrey Basket hem als aandenken een merkwaardige kleine Maleisische puzzel overhandigde waaraan hij bijzonder gehecht was.

– Als blijk van mijn vriendschap en ter herinnering aan de dag dat u mijn hoofd ervoor behoedde om ingeslagen te worden, verklaarde de Sergeant.

– Ik zal u schrijven! beloofde Sigma.

En dat deed hij inderdaad, één keer maar...

Maar dat is anticiperen...

Tijdens de dertig jaar die Triggs in Londen doorbracht, verhuisde hij slechts twee keer. De voorbije twintig jaar woonde hij in een appartement met drie sinistere kleine kamers in Marsden Street, bij de weduwe Croppins.

Deze dame, die zoals alle houdsters van een boarding house²⁰ betere tijden had gekend, vulde haar magere inkomen als hospita aan door de toekomst te voorspellen voor de dames uit de buurt.

Ze voorspelde de toekomst met kaarten, Egyptische tarot²¹, koffiedik en de kaarsenklok²² van King Henry*, en beweerde bedreven te zijn in de geomantie²³. Ze pochte ermee dat ze een rechtstreekse afstammeling was van de beroemde Red Nixon²⁴, die aan het begin van de vorige eeuw grote faam genoot als waarzegster, en van wie ze enkele geduchte geheimen bezat.

Op de dag dat Bunny Smauker in de gevangenis van Pentonville* werd opgehangen, gooide Mistress Croppins tijdens een van haar seances een lamp

.....
20 Een privéwoning waarin huurders (logés) betalen voor accommodatie (een kamer) en vaak ook voor maaltijden, dus 'room and board'.

21 Egyptische tarotkaarten bevatten illustraties van Egyptische goden (zoals Ra, Thoth en Isis), hiërogliefen en scènes uit het oude Egyptische leven en de mythologie.

22 Kaarsenklok, een dunne kaars met gelijkmatig verdeelde markeringen die, wanneer deze brandt, de verstreken tijd aangeeft. Deze waren nuttig om de tijd te bepalen binnenshuis, 's nachts of op een bewolkte dag.

23 Geomantie, voorspelmethode waarbij markeringen die iemand in het zand maakt, geïnterpreteerd worden.

24 Geen informatie gevonden.

omver en het vuur verschroeide drie kaarten van haar tarot. Ze zag hierin een voorteken dat het bestuderen waard was.

Omdat de tarotkaarten geen antwoord gaven, schakelde ze de hulp in van de geomantie; het handvol zand dat ze 's nachts van een grafheuvel had meegenomen vertelde haar door bepaalde vreemde vormen dat er een geest om haar huis zou rondwaren.

Onmiddellijk tekende ze met houtskool het magische pentagram²⁵ op alle westelijke muren van de kamers, want niets jaagt onreine geesten die uit de eeuwige hel zijn ontsnapt meer angst aan.

Sigma Triggs, die een man van orde en weinig verbeeldingskracht was, weigerde het beschermende embleem, niet omdat hij een afkeer had van een geheime cultus gebaseerd op het meest platte bijgeloof, maar omdat de roetige veelhoek zijn esthetische smaak schokte.

Met een vod verwijderde hij het van de muren van zijn kamer.

's Nachts werd hij uit zijn slaap gewekt door drie doffe slagen tegen het hoofdeinde van zijn bed en in het maanlicht dat door de slecht gesloten gordijnen scheen, zag hij een vreemde schaduw voor de kroonluchter heen en weer slingeren.

Sigma Triggs greep een wandelstok die hij gebruikte om te jagen op ratten, de koppige bewoners

.....
25 Het pentagram is een vijfpuntige ster en een van de oudste symbolen ter wereld. Met een enkel punt naar boven beeldde het de geest uit die over de vier elementen van de materie heerst. Het wordt onder meer gebruikt als symbool bij esoterie, occultisme en de vrijmetselarij.

van het huis in Marsden Street, en vocht tevergeefs tegen een nevelige, vijandige schaduw die op een meter boven de grond heen en weer zwaaide.

Hij zei er niets van tegen Mistress Croppins, maar besepte dat Bunny Smauker zijn afschuwelijke eed was nagekomen.

Hij versmaadde de hulp van het pentagram, waar hij trouwens niet veel geloof aan hechtte, maar haastte zich met de voorbereiding van zijn vertrek.

Hij had graag zijn vriend Humphrey Basket geraadpleegd, maar die had het in die dagen erg druk. De administratie nam hem de ontsnapping van Mike Sloop kwalijk en eiste een passende vergelding.

Sloop werd, terecht of ten onrechte, ervan beschuldigd valse biljetten van tien shilling en zelfs van een pond in omloop te hebben gebracht. Ze waren goed vervalst en circuleerden schaamteloos in de metropool.

Basket, die zich op het spoor van de man had gezet die aan zijn greep was ontsnapt, verloor zijn eetlust, maar slaagde er niet in de vluchteling opnieuw te vatten.

Triggs vermoedde wel dat een politieman die het zo druk had als Basket op dat moment, zich niet zou interesseren voor spookverhalen.

Nog twee keer gaf hij de kronkelende geest een zinloze pak stokslagen, waarna hij snel zijn koffers pakte, het aanbod van een afscheidsdiner van Mistress Croppins afsloeg, haar een trimester huur betaalde, vermeerderd met een royale fooi voor de enige dienstmeid, en de koets naar Ingersham nam,

een gehucht dat door de spoorwegontwikkeling was vergeten en daar niet over klaagde.

Ingersham brengt de onwetende bezoeker in verwarring doordat het meer op een dorp in Vlaanderen lijkt dan op een kleine stad in Middlesex of Surrey; het lijkt eerder te zijn bedacht door de tekenaars van de prenten van Épinal* dan door stedenbouwkundigen.

Een ruim centraal plein, een en al strakke lijnen en levendige kleuren, wegens de gevels in verschillende kleuren, een paar oude huizen met portieken en puntgevels, een schattige kerk met een torenspits die zo puntig is als het potlood van een schooljongen, en waarvan de dominee niet meer in Ingersham woont, maar een kilometer verderop, in Lorking²⁶, en een prachtig stadhuis dat dateert uit het begin van de 14de eeuw.

Dit donkere en grandioze bouwwerk, enorm en massief, verplettert met zijn hooghartige majesteit de tengere huizen die in zijn soevereine schaduw opeengepakt staan. Zijn verleden is rijk aan historische herinneringen: Chaucer vond hier een toevluchtsoord voordat hij naar Vlaanderen vluchtte; Elizabeth, de Virgin Queen*, weefde en ontrafelde er duistere intriges; Cromwell* zetelde

.....
26 Net als Ingersham is dit een onbestaande plaats, ontsproten uit de verbeelding van Jean Ray.

hier te midden van de Roundheads²⁷ en offerde enkele tientallen koppig royalistische inwoners op aan de bloedige smaak van die tijd; op zijn voorplein met grote blauwe stenen stak puriteins fanatisme de brandstapel aan voor de pausgezinden, en een eeuw lang stierven hier heksen, necromanten en kabbalisten een gruwelijke dood, tot groot ongenoegen van hun meester, de duivel.

Hoewel het stadsplein in hectares kan worden opgemeten, eindigen de straten die erop uitkomen als rivieren in de zee, smal en duister.

De huizen hebben kleine groene ramen die bespannen zijn met mousseline, de kruidenierswinkels worden verlicht met petroleum of zelfs met kaarslicht, en de cabarets, die weinig talrijk zijn, hebben lage plafonds gemaakt van grof Caledonisch eikenhout* en ruiken naar zure ale en verse rum.

Eens terug op het stadsplein en kijkend naar het westen volgt men een rij vrij comfortabele winkels in deze volgorde:

De band- en garenwinkel van de dames Pumkins, waar naast stijve stoffen en harde veters ook bonbons met munt en anijs evenals chocoladepapillotes worden verkocht; volgens sommige kwatongen zou men er zelfs zoete likeurtjes aan de klanten serveren.

De slagerij Freemantle, bekend om zijn kalfs- en hampatés, lamsbouten gelardeerd met spek, en

.....
 27 Roundheads – wegens hun kort geschoren haar – was de spottende benaming die werd gegeven aan de republikeins gezinden ten tijde van de Engelse Burgeroorlog (1642–1651). Hun tegenstanders, de koningsgezinden, hadden de spotnaam Cavaliers.

worsten op de wijze van de Midlands* met rozig vlees op smaak gebracht met grove peper, tijm en marjolein.

De bakkerij-patisserie van de joviale Revinus, onbetwiste meester in puddingen, cakes, muffins, scones²⁸, romige darioles, kaneelwafels, Italiaanse marsepein met pistachenoten.

Het grote herenhuis van de burgemeester van Ingersham, de Honourable Mr Chadburn, met zijn uitgestrekte voorgevel voorzien van vijftientwintig boogramen.

De *Cobwell's Department Stores*²⁹ door de eigenaar, Mr Gregory Cobwell, ingericht en georganiseerd zoals de warenhuizen in Londen en Parijs; waar van alles wordt verkocht, met name het stof dat zich voortdurend ophoopt in deze wirwar van afgeprijsde artikelen.

De drogisterij van Mr Theobald Pycroft, die al van verre naar valeriaan* ruikt en elke kat uit de buurt aantrekt.

Voorbij Pycrofts drogisterij wordt de rij gevels abrupt afgesneden, en maakt ze plaats voor een groene vlakte, het begin van het donkere, vochtige park van Sir Broody's immense landgoed.

.....
28 Scone: gemaakt van tarwebloem of haveremout, met bakpoeder als rijsmiddel, wordt vaak licht gezoet en af en toe geglaazuurd met eigeel; muffin: klein, rond en plat broodje dat met gist (soms zuurdesem) is gerezen. Het is meestal 10 cm rond en 4 cm hoog.

29 De department store (warenhuis) ontstond halverwege de 19de eeuw als een nieuw winkelmodel, waarbij een breed assortiment aan goederen onder één dak werd aangeboden onderverdeeld in afdelingen op basis van producttype, zoals kleding, papeterie, huishoudelijke artikelen, ...

Het huis dat Sigma Triggs had geërfd stond recht tegenover dit rijke gebouwencomplex, aan de andere kant van het plein, met ramen die op het noorden uitgaven. Het grensde aan huizen van veel lager aanzien: rechts de schamele snoepwinkel van weduwe Pilcarter en links, op de hoek van een weg die over de velden naar de heide van Ingersham leidde, de Peully³⁰, de winkel van de schilder Slumbot.

De overige woningen, gegroepeerd in een cirkel rond het stadhuis en de kerk, zijn niet belangrijk genoeg om er ook maar enkele regels aan te wijden.

Ze bieden onderdak aan het rustige leven van een paar renteniers die elke penny vier keer omdraaien vooraleer deze uit te geven, of zijn winkels met een schaarse klantenkring en café-restaurants waar de zeldzame gasten neerstrijken voor goedkope dranken en vastenmenu's.

Het huis van Triggs werd ooit aan een lage prijs verhuurd aan Dr Skipper, een medisch officier die Sir Broody goede en trouwe diensten had bewezen. De goede doodgraver dacht dat hij een daad van dankbaarheid verrichtte door na zijn dood zijn meubilair en kunstvoorwerpen aan zijn weldoener na te laten.

Sir Broody wist niet wat hij ermee aan moest en liet het huis zoals het was, waardoor Sigma Triggs zijn intrede deed, niet in een leeg huis maar in een

.....
30 De Peully is de benaming van de heide aan de rand van Ingersham, deze wordt doorsneden door de waterloop de Greeny, beide komen uit de verbeelding van Jean Ray.

goed gemeubileerde home, zo comfortabel als maar kon, en klaar om het hem zo aangenaam mogelijk te maken.

Voor het onderhoud zorgde een oud echtpaar, de Snipgrass, die in een kabouterhuis woonden aan het einde van de tuin, die er gelukkig waren en tevreden met hun lot.

Ze verklaarden verheugd te zijn om bij hem in dienst te treden, in plaats van de omgeving te verlaten die hun eenvoudige oude zielen dierbaar was geworden.

– Eindelijk, zei Mr Triggs, terwijl hij zich in een diepe Voltaire-fauteuil³¹ nestelde en zijn pijp vulde met grove Ouse*-tabak, eindelijk, voor het eerst in mijn leven ben ik thuis.

Bij zijn vertrek uit Londen had hij zich bij een boekhandelaar in Paternoster Row* het complete oeuvre van Dickens, geïllustreerd door Reynolds*, in de uitverkoop aangeschaft.

Hij amuseerde zich door eerst naar de illustraties te kijken. Omdat sommige personages hem sympathiek leken, begon hij met het lezen van *The Life and Adventures of Nicholas Nickleby*.

Hij had besloten om zowat als een kluizenaar te leven, niet beseffende dat de kleine stad daar vaak anders over beslist.

Het duurde niet lang voordat bezoekers hem uit

.....
31 Grote, comfortabele, goed gestoffeerde fauteuil met armleuningen en een hoge, schuine rugleuning, die een ontspannen houding bevordert.

zijn rust haalden; de burgemeester ontbood hem onder een administratief voorwendsel naar zijn kantoor en toen hij hoorde dat hij lid was geweest van de Metropolitan Police, benoemde hij hem ter plekke tot superintendent.

– Een voormalig superintendent van Scotland Yard... wat een eer voor Ingersham!

De vonk van trots die in elke ziel sluimert, werd gewekt in die van Sigma Triggs, die de lof niet van de hand wees.

Acht dagen later had hij zijn grote en kleine entrees op het stadhuis en in het enorme en rijke huis van Mr Chadburn.

Kort daarna was het de beurt aan de drogist Pycroft om het hart van de oude kluizenaar te winnen door hem een elixer van zijn eigen samenstelling toe te sturen – had hij niet gehoord dat Mr Triggs, de beroemde detective van Scotland Yard, had gehoest?

Sigma Triggs had niet gehoest, maar hij voelde zich toch gevleid en verheugd; hij bracht Mr Pycroft een bezoek en werd meteen zijn vriend.

De drie dames Pumkins verschenen op de drempel van hun furnitureenzaak³² toen hij over hun trottoir liep, en maakten gracieuze buigingen en gaven hem een nog gracieuzere glimlach.

Freemantle nodigde hem zonder omhaal uit om zijn worsten te proeven en de joviale Revinus

.....
32 Kleine, essentiële benodigdheden voor handwerk, met name voor naaiwerk en kleding, zoals knopen, garen, ritsen, band en naalden.

herinnerde hem eraan dat ze ooit samen jonge eksters hadden gezocht in het park van Sir Broody.

Zelfs Mr Gregory Cobwell, in wie Triggs een afschuwelijke gelijkenis ontdekte met Mr Squeers³³, de verfoeilijke schoolmeester van Greta Bridge, toonde zich vriendelijk en attent, hij nam de honneurs waar in zijn stoffige magazijnen en bood hem een glas bramenwijn aan die naar snuitkever* rook...

Iedereen groette hem, sommigen noemden hem Captain, anderen Chief inspector.

– We zullen nu geruster slapen, met zo'n man in ons midden, zeiden ze, en sommigen geloofden dat.

Helaas...

We hebben zojuist de notabelen van Ingersham de revue laten passeren, maar laten we de gewone mensen niet compleet over het hoofd zien.

Temeer omdat Sigma Triggs erg gesteld raakte op een van hen, de zachtaardige Mr Ebenezer Doove.

Het stadhuis, een bouwwerk dat een stad van minstens 60.000 zielen eer aan zou doen, zou in Ingersham gemakkelijk vervangen kunnen worden door een bescheiden stadhuis met drie of vier kantoren en een schepenkamer³⁴; deze reus van

.....
33 Wackford Squeers is de meedogenloze hoofdleraar van de kostschool Dotheboys Hall uit de roman *Nicholas Nickleby* van Charles Dickens.

34 Kamer waar schepenen, bestuurders en rechters zitting hadden, van de middeleeuwen tot het einde van het ancien régime (1789).

grijze steen bevat een dertigtal zalen, waarvan er zes of zeven van aanzienlijke omvang zijn, een galerij met archieven waar de leek in kan ronddolen als in een bos, eindeloze ondergrondse gangen, en zolders waarin een regiment gehuisvest kan worden.

Mr Chadburn, die groots dacht, en van mening was dat het krap wonen was in een huis met minder dan zeven balkons en drie eetzaal, was niet in staat geweest om driekwart van zijn stadhuis tot een woestijn van eenzaamheid te veroordelen. Hij had dan ook niet gearzeld om zich te omringen met een ware orgie van nutteloos personeel, waarvan hij de meesten grotendeels uit eigen zak betaalde.

De bodes liepen door de rumoerige gangen zonder iemand tegen te komen in de acht uur dat ze geacht werden daar te zijn; vier scribenten³⁵ kwijnden gedurende evenveel uren weg voor de quasi lege registers van de burgerlijke stand; een half dozijn loopjongens zwierven doelloos van zaal naar zaal, drie oude mannen kwamen langzaam om van verveling in het plechtige stof van de archieven, terwijl werkloze secretarissen op hun potloden en penhouders knabbelden in de holle leegte van de uitgestrekte kantoren.

Het duurde niet lang voordat Sigma Triggs een vriend maakte onder deze nutteloze lieden. Achter in de immense wachtzaal, waar schilderijen van Vlaamse en Duitse meesters aan het verbleken waren onder een groot stoffig schilderij van

.....
35 Scribent: iemand die schrijft voor zijn beroep.

Hildebrandt*, zat in een grote glazen kooi met het bordje ‘Informatie’ een oude pennelikker, met gebogen schouders, zijn doffe ogen beschermd door een getinte bril, onvermoeibaar grote witte vellen papier met administratieve hoofdingen zwart te maken.

Mr Ebenezer Doove was zeker geen nietsnut, aangezien hij zich onvermoeibaar inzette voor de voorbije glorie van Ingersham.

Hij had in een boek van honderdtwintig pagina's commentaar geleverd op een overzicht van de gemeentelijke rekeningen, inclusief uitgaven voor bewoning, verblijf, rechtspraak en ontvangst van Oliver Cromwell en zijn handlangers.

Hij had twaalf bladen van een sotie³⁶ van honderdtwintig pagina's ontdekt, die hij toeschreef aan Ben Jonson, en had die eigenhandig aangevuld tot een uitvoerig werk van tweehonderd dicht beschreven pagina's.

Toen hij in een gedenkschrift van een hostel had ontdekt dat Southey* acht dagen had verbleven in *At the Arms of Chatham*, een herberg die inmiddels verdwenen was, had hij zeven kleine, anonieme gedichten die geschreven waren met groene inkt in een oud poëziealbum afkomstig uit de gemeentelijke archieven, genereus met deze grote naam ondertekend.

Mr Doove, aan wie de administratie en Mr

.....
36 Sotie: satirisch kluchtspel; Benjamin Jonson was een toneelschrijver, dichter en acteur uit de Engelse renaissance – tijdgenoot van William Shakespeare – vooral bekend om zijn satirische toneelstukken.

Chadburn een bescheiden toelage verstrekten, vulde deze aan met het schrijven van smeekbeden voor de eeuwige bedelaars van koninklijke en andere gunsten, door het opstellen van protesten en klachten voor belastingbetalers die slecht behandeld werden door de fiscus, door tedere missives op te stellen voor geliefden die moeite hadden met de ortografie³⁷ en de kunst van mooie zinnen.

Bij toeval viel een van deze brieven in handen van Sigma Triggs; de brief interesseerde hem niet bijster, hij vond hem zelfs een tikkeltje lachwekkend, maar hij bewonderde het fijn gevormde handschrift, de harmonieuze volgorde van de woorden en hun intervallen.

Hij kende geen rust tot hij kennis had gemaakt met deze persoon, die hij op slag beschouwde als iemand van goede smaak en groot talent.

Mr Doove vertrouwde hem toe dat hij een exemplaar had van het handschrift van William Chickenbroker³⁸, die in zijn tijd de kalligraaf van de koning was en een deel van Smolletts *History of England** had getranscribeerd.

Veel meer was er niet nodig om in korte tijd een hechte vriendschap tussen deze twee mannen te smeden, gebaseerd op wederzijds respect.

Mr Ebenezer Doove werd al snel een trouwe gast in het huis van Triggs, des te meer daar

.....
 37 Ortografie verwijst naar de conventies en regels die bepalen hoe een taal geschreven moet worden, inclusief spelling, hoofdlettergebruik en interpunctie.

38 Niet bestaande persoon – chicken broker = kippenmakelaar

hij ooit, dankzij zijn volhardende en vaardige correspondentie, een klein militair invaliditeitspensioen voor de oude Snipgrass had verkregen.

Doove en Triggs, verenigd door dezelfde liefde voor het geschreven woord, ontdekten een gemeenschappelijke smaak voor lamsstoofpot met sjalotten, grog met citroen en toddy³⁹ met bier. En het was Mr Doove die in een moment van openhartigheid een groot geheim aan zijn nieuwe vriend onthulde.

– Ik zou het aan niemand toevertrouwen, de Honourable Mr Chadburn zou furieus op me zijn, de helft van de mensen van Ingersham zou me een leugenaar of een ziener noemen, zoniet een gek, terwijl de andere helft uit pure angst eten en drinken zou laten, vertelde de oude scribent.

– O, riep Mr Triggs, dan is het ernstig?

– Ernstig? Hm... het gaat erom dat we elkaar begrijpen. Als een man die Shakespeare gelezen en zelfs een beetje becommentarieerd heeft, maak ik me de sombere woorden van Hamlet eigen: 'Er zijn meer dingen in de hemel en op aarde dan waar filosofen van kunnen dromen.'⁴⁰ Begrijpt u?

– Eh... ja, zonder twijfel, antwoordde Sigma Triggs, die er werkelijk niets van begreep.

– U bent een beroemde detective, Mr Triggs,

.....
39 Een grog is een alcoholische drank gemaakt van water en rum. Een toddy is een mengsel van sterke drank en water met honing (in sommige recepten suiker), citroen en kruiden, die warm wordt geserveerd.

40 'There are more things in Heaven and Earth, Horatio, than are dreamt of in your philosophy.'

en als zodanig moet u een houding aannemen van vastberadenheid en ongeloof.

– Zonder twijfel, zonder twijfel, herhaalde Sigma, die steeds minder begreep waar de oude man op doelde.

De witte handen van de publieke schrijver trilden lichtjes.

– Ik zal u vertellen, Mr Triggs, dat er een geest in het stadhuis rondwaart!

Deze keer hoestte de voormalige secretaris van het politiestation Rotherhithe daadwerkelijk; in feite had hij zojuist de steel van zijn pijp diep in zijn keel gestoken.

– Dat... dat kan toch niet! stamelde hij met tranen in zijn ogen.

– Het is echt zo! zei Mr Doove met kracht.

– Onmogelijk! zei Mr Triggs nog stellig.

Maar innerlijk noemde hij zichzelf een leugenaar; hij dacht net aan het touw dat in het maanlicht heen en weer slingerde, in zijn kamer in Marsden Street.